

## PERRETXIKO JANA

Maria Linazak 1991n kontatua, 77 urte zituela.

Zortzi bat gizonek perretxikoak topau abiezan, ba, jan edo bankete bat eitteko ustez. Baña, ez abien jakin danak onak izango zien... Pentseu abien, preparau te txakurreri jaten emon lelengo, ta txakurre ondo baeuen gero eurek jateko...

Da esa'otsien taberneruorri:

—Txakurre zer?

—Txakurre? Ikusten dozue zelako osasunaz dauen, txakurreri etxako ezebe ein.

—A, orduen preparau ein bi'die eta jan.

Atuen prestau eta jan abiezan. Jan, danak ederto, da bueno... Derrepentean heldu zan mutiko bat:

—Aitte, txakurre tragau da!

Danak aiñeketan, batzuk Kruzesetara, beste batzuk Durangoko ospitalera, beste batzuk lelengo topau dabien medikuana...

Da bat geldittu da mahaidxen:

—Da-da-da... —esaneziñez geldittu zan.

—Da-da-da... txaku-ku-rrek as-asko su-fri-fridu dxok? —dardara baten gizonori.

—Ez, aitte, kamioek jo ta atuen hil dde.